ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 8.2.2012 г.
COM(2012) 35 final

2012/0022 (APP)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА

относно устав на европейската фондация (ЕФ)

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2012) 1 final}
{SWD(2012) 2 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. Общ контекст

Фондациите играят важна роля в ЕС и по-специално в гражданското общество. Чрез различните си дейности в редица области те допринасят за основните ценности и цели на Съюза като зачитане на правата на човека, защита на малцинствата, заетост и социален прогрес, опазване и подобряване на околната среда или поощряване на научния и технологичен напредък. В този контекст те имат съществен принос за постигането на амбициозните цели за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж, заложени в стратегията „Европа 2020“.[1] Те насърчават и улесняват по-активната ангажираност на гражданите и гражданското общество в европейския проект. Извършването на тези дейности обаче се сблъсква с различни препятствия в целия ЕС.

В съобщението „Акт за единния пазар“[2], прието през април 2011 г., се подчертава необходимостта да се сложи край на фрагментираността на пазара и да се премахнат различните пречки пред свободното движение на услуги, както и пред иновациите и изобретателността с цел постигане на растеж и заетост и за насърчаване на конкурентоспособността. В него се подчертава значимостта на укрепването на доверието на гражданите във вътрешния пазар, като им се предоставят възможностите, с които той разполага. В контекста на приноса на фондациите към социалната икономика и финансирането на иновативните обществеснополезни инициативи Актът за единния пазар призовава за действия за премахването на пречките пред фондациите при извършването на дейностите им в наднационален мащаб. Същият призив бе отправен в Доклад за гражданството на ЕС за 2010 г. „Премахване на пречките за упражняване на правата на гражданите на ЕС“[3], в който се подчертава важността на увеличаването на европейското измерение на дейността на фондациите с обществеснополезна цел с оглед насърчаването на гражданското участие на равнище ЕС.

В своето съобщение от 25 октомври 2011 г. относно Инициативата за социалното предприемачество[4] Комисията също изтъква важността на разработването на европейски правни форми за организациите в сектора на социалната икономика (например фондации, кооперативи и взаимоспомагателни дружества). Инициативата за социалното предприемачество има за цел да подпомогне развитието на предприятия, които се съсредоточават най-вече върху създаването на социален ефект чрез дейностите си, като дейностите им са насочени и са в полза на организациите от социалната икономика (включително фондации), които отговарят на общите критерии за „социално предприемачество“, заложени в съобщението.

В резолюцията си в отговор на Акта за единния пазар на Комисията Европейският парламент също призова за целесъобразна нормативна уредба за фондациите (както и за взаимоспомагателните дружества и асоциации); в писмената си декларация 84/2010

---

1 COM(2010) 2020.
2 COM(2011) 206.
3 COM(2010) 603.
4 COM(2011) 682

от март 2011 г. той защити приемането на устави за тези юридически лица; в предходните си резолюции от 2009 г. и 2006 г.[5] призова Комисията да работи в тази насока. В становището си по собствена инициатива от 2010 г.[6] Европейският икономически и социален комитет защитава идеята за такъв устав, като очертава вижданията си за това как трябва да бъде разработен, а Комитетът на регионите подкрепи[7] обявяването от страна на Комисията на инициатива за фондациите в Акта за единния пазар.

1.2. Основания и цели на предложението

Фондациите не могат да насочват ефективно средства на трансгранично равнище в ЕС. Когато решат да функционират на трансгранично ниво, те трябва да отделят част от ресурсите си за правни консултации и изпълняване на правните и административните изисквания, заложени в различни национални закони.

С настоящата инициатива се създава европейска правна форма, предназначена да улесни учредяването и функционирането на фондации на единния пазар. Това ще позволи на фондациите да насочват по-ефективно частни средства за общественополезни цели на трансгранично равнище в ЕС. На свой ред това следва да доведе — например, поради по-ниски разходи за фондациите — до по-голямо финансиране за общественополезни дейности и следователно да окаже благоприятно въздействие върху обществената полза за европейските граждани и икономиката на ЕС като цяло.

Специфичното положение на политическите фондации, свързани с политически партии на европейско равнище, не е предмет на настоящото предложение. Тези фондации се подчиняват на определени правила съгласно законодателството на ЕС от 2007 г. насам, в частност — по отношение на достъпа им до финансиране от ЕС (заедно с политическите партии на европейско равнище)[8]. Комисията е в процес на преразглеждане на тези правила и през 2012 г. ще приеме законодателно предложение за тяхното изменение[9]

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

При изготвянето на настоящото предложение Комисията разчиташе до голяма степен на външни експертни познания и на комплексно взаимодействие с различни заинтересовани страни.

---

5 Резолюция на Европейския парламент от 6 април 2011 г. относно единния пазар за европейците (2010/2278(INI); Писмена декларация 84/2010, P7_DCL(2010)0084; Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно социалната икономика (2008/2250(INI); и Резолюция на Европейския парламент от 4 юли 2006 г. относно последните тенденции и перспективи във връзка с дружественото право (2006/2051(INI).

6 INT/498 - CESE 634/2010 - април 2010 г.

7 CdR 330/2010 fin.

8 Вж. Регламент (ЕО) № 1524/2007 от 18.12.2007 г. относно статута и финансирането на политическите партии на европейско равнище, с който се изменя Регламент (ЕО) № 2004/2003 от 4.11.2003 г.

9 Работна програма на Комисията за 2012 г., точка 76.

Първо, през 2008 г. бе проведено и публикувано проучване за осъществимост — от консорциум, състоящ се от Института за сравнително и международно частно право „Макс Планк“ в Хамбург и Университета в Хайделберг („Център за социални инвестиции“)[10]; в него бе посочено, че уставът на европейска фондация (със или без да се засягат данъчните въпроси) би бил предпочитаният вариант на политика за справяне с констатираните проблеми.

Второ, от февруари до май 2009 г. Комисията проведе обществена консултация относно препоръките на проучването за осъществимост. Докато фондациите изразиха силна подкрепа за устава, националните власти и, до известна степен, организациите от деловите среди бяха по-скептични по отношение на нуждата и осъществимостта на такава правна форма. По-обща консултация относно съобщението „За Акт за единния пазар“ през 2010–2011 г. също свидетелства за силен интерес към устава от страна на нестопанския сектор.

Освен това Комисията събра допълнителна информация относно конкретните проблеми, с които се сблъскват, чрез двустранни обсъждания с фондации и по-специално по време на Европейската седмица на фондациите през юни 2010 г. и чрез контакти с Центъра на европейските фондации.

Комисията също така събра информация от националните власти относно приложимото национално законодателство чрез въпросник и последващи дискусии в рамките на Експертната група по дружествено право (CLEG)[11] през 2009 г., 2010 г. и 2011 г. Много държави-членки изразиха резерви по отношение на необходимостта от нови европейски правни форми, включително и фондации.

При изготвяне на предложението Комисията взе предвид горните мнения и опасения, разчитайки на анализ на нуждите на фондациите и на националните правни системи, както и на разглеждане на варианти за решения (например, по отношение обхвата на инициативата), при които може да бъде постигнат по-лесен компромис предвид многообразието на националните закони.

Оценката на въздействието бе направена въз основа на данните, събрани по гореспоменатите начини. Констатираният проблем като цяло се състои във факта, че разнообразните национални граждански и данъчни правила правят трансграничните дейности на фондациите скъпи и тромави, в резултат на което трансграничното насочване на средства за общественополезни цели чрез фондации остава до голяма степен неизползвано. По-специфичните отбелязани проблеми включват несигурност по отношение признаването статута на фондация с общественополезна цел в други държави-членки, разходи за събиране и разпределяне на средства на трансгранично ниво и ограничени трансгранични дарения.

Бяха разгледани следните варианти: 1) да не се предприема ново действие в рамките на политиката на равнище ЕС; 2) информационна кампания и харта за качество с доброволен характер; 3) устав на европейска фондация (със или без да се засягат

---

[10] Вж. http://ec.europa.eu/internal_market/company/docs/eufoundation/EФasibilitystudy_en.pdf, наричано по-долу за краткост „проучване за осъществимост“.

[11] CLEG обединява експерти по дружествено право от националните администрации и заседава три пъти годишно под председателството на ГД „Вътрешен пазар и услуги“.

данъчните въпроси); и 4) ограничена хармонизация на закони в областта на фондациите.

Ако *не се предприеме ново действие в рамките на политиката,* ще се разчита на текущи инициативи, включително по отношение на случаи на нарушения и на работа в областта на данъчното облагане, осигуряване на прилагане на Директивата за услугите в нейната цялост, незаконодателни инициативи в областта на научните изследвания и инициативи в сектора на фондациите в подкрепа на трансгранични дарения.

При *информационната кампания* ще се цели подобрение на познанията на фондациите относно техните права и задължения по националните закони при дейностите им на трансгранично равнище. Освен това *хартата за качество,* която следва да бъде изготвена от фондациите на доброволна основа, и свързаният с нея „европейски етикет за качество“, който може да бъде присъден на фондациите, спазващи хартата, ще имат за цел да гарантират качеството и надеждността на дейностите на фондациите.

Вариантът с *устав на европейска фондация без засягане на данъчните въпроси* предлага алтернативна правна форма за фондациите; няма да призовава за промени на съществуващите форми на националните фондации и използването му ще бъде доброволно. Съгласно устава ще бъдат наложени определени изисквания (например, минимални активи за учредяване, общественополезна цел съгласно правилата в повечето държави-членки) за получаване на статут на европейска фондация.

Вариантът с *устав на европейска фондация, при който се засягат данъчните въпроси,* освен това ще изисква от държавите-членки да приемат европейската фондация като еквивалент на националните фондации с общественополезна цел и следователно ще прилагат по отношение на нея данъчните облекчения, които се полагат на националните фондации. Същото решение ще се прилага и по отношение на дарителите и бенефициерите на европейската фондация.

Ограничената хармонизация на законите в областта на фондациите означава хармонизация на изискванията, на които трябва да отговарят фондациите, за да могат да се регистрират и да функционират в чужбина, т.е приемливи цели на фондация с общественополезна цел, минимални активи, изисквания за регистрация и някои аспекти на вътрешното управление. Държавите-членки следва да позволят на фондациите, които отговарят на хармонизираните критерии, да функционират в тяхната държава, без да налагат допълнителни изисквания. Бяха разгледани и вариантите, включващи по-цялостна хармонизация на националните закони в областта на фондациите и хармонизация на данъчното третиране на фондациите и техните дарители.

Анализът на въздействията на предложените варианти сочи, че уставът на европейска фондация с автоматично прилагане на недискриминационно данъчно третиране би бил най-целесъобразният вариант, който премахва трансграничните пречки пред фондациите и дарителите и улеснява ефективното насочване на средства за общественополезни цели.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

3.1. Правно основание

Правното основание за предложения регламент относно устава на европейска фондация е член 352 от ДФЕС, който осигурява подходящо правно основание при липсата на друга разпоредба в Договора, която да дава необходимите правомощия на институции на ЕС за приемане на мярка.

Член 352 е правното основание, избрано за действащите европейски правни форми в областта на дружественото право, т.е. европейско дружество, европейско обединение по икономически интереси и европейско кооперативно дружество. В решението си относно европейското кооперативно дружество[12] Съдът на Европейския съюз потвърди, че член 352 е правилното правно основание.

3.2. Субсидиарност и пропорционалност

Предложеното действие съответства напълно на принципа на **субсидиарност.** Необходимо е действие на ЕС с цел елиминиране на настоящите национални пречки и ограничения, пред които се изправят фондациите при дейностите им на територията на целия ЕС. Настоящата ситуация свидетелства, че в отговор на проблема не се предприемат целесъобразни действия на национално ниво, а трансграничното му естество изисква обща рамка за насърчаване на мобилността на фондациите. Действие само от държавите-членки няма да позволи на единния пазар да осигури оптимални резултати за гражданите на ЕС. Тази инициатива дава на фондациите възможността да изберат предложената европейска правна форма, която да улесни трансграничните им дейности.

Предложеното действие би било подходящо и не би надхвърлило необходимото за постигане на задоволително ниво на заложените цели, като следователно съответства на принципа на **пропорционалност.** Цели се създаване на нова правна форма в допълнение към националните форми, като не се променят различните действащи национални закони. Това ще даде на държавите-членки избор и свобода при поддържането и развиването на националните правни форми. Освен това, що се отнася до данъчното облагане, то няма да замести законите на държавите-членки в областта на данъчното третиране на фондации с общественополезна цел (и техните дарители) с нов набор от хармонизирани правила, а само би направило съществуващите правила автоматично приложими по отношение на европейската фондация (и нейните дарители). Предложеното действие ще е насочено към основните пречки, пред които се изправят фондациите при функционирането им на трансгранично ниво, без да установява напълно всички правила, приложими за европейската фондация и без да въвежда нов набор от данъчни правила.

3.3. Избор на правен инструмент

Регламентът е най-целесъобразното средство за гарантиране на уеднаквяването на устава във всички държави-членки, тъй като европейската правна форма изисква еднакво и пряко прилагане на правилата в целия ЕС.

---

[12] C-436/03 Европейски парламент/ Съвет на Европейския съюз.

4. ПОДРОБНО ОПИСАНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Глава I (Общи разпоредби) съдържа *предмет, приложими за ЕФ правила* и набор от *определения,* които да осигурят яснота на термините, използвани за целите на регламента.

В нея са заложени и *основните характеристики* на ЕФ: ЕФ е организация с общественополезна цел с юридическа правосубектност и пълна правоспособност във всички държави-членки на ЕС; има трансгранично измерение по отношение на дейностите си или уставната си цел за извършване на дейности в поне две държави-членки; към момента на учредяване активите ѝ се равняват на поне 25 000 EUR. ЕФ има право да се ангажира със стопански дейности дотолкова, доколкото печалбата се използва за осъществяването на общественополезна цел (общественополезни цели) съгласно настоящия регламент. За целите на правната сигурност е представен изчерпателен списък с общественополезни цели, приети съгласно гражданските и данъчните закони на повечето държави-членки.

В глава II (Учредяване) са посочени *начините на учредяване* на ЕФ, минималното съдържание на устава и изискванията за регистрация.

По отношение на *учредяването* ЕФ може да бъде учредена *ex nihilo* (посредством завещателно разпореждане, нотариален акт или посредством декларация в писмена форма от физическо и/или юридическо лице (физически и/или юридически лица) или публичен орган (публични органи) съгласно приложимото национално законодателство), чрез *сливане* на организации с общественополезна цел, които са законно установени в една или повече държави-членки, или чрез *преобразуването* във ЕФ на национална организация с общественополезна цел, установена в държава-членка.

В главата се определя списъкът от документи и сведения, които следва да придружават заявленията за *регистрация* и подлежат на оповестяване. Освен това с цел улесняване на процеса на регистрация от регистрите се изисква да си сътрудничат по отношение на свързаните с ЕФ документи и сведения.

В *глава III (Организация на европейската фондация)* са заложени правилата относно управителния съвет, управителните директори и надзорния съвет, включително и по отношение конфликтите на интереси. С цел гарантиране на надеждността и доверието ЕФ трябва да прилага високи стандарти за прозрачност и отчетност.

Глава IV (Седалище и преместването му). ЕФ може да премести седалището си в друга държава-членка, като запази своята юридическа правосубектност и не се налага ликвидация.

Глава V (Ангажираност на служителите и доброволците) съдържа правила относно информирането и консултациите със служителите и доброволците съгласно приложимото законодателство на ЕС. В предложението не се съдържат правила относно участието на служители в съвета, тъй като участието на равнище съвет при организации с общественополезна цел съществува в много малко държави-членки.

Глава VI (Прекратяване на ЕФ). Регламентът позволява *преобразуването* на ЕФ обратно в организация с общественополезна цел, регулирана от законодателството на

държавата-членка, в която се намира седалището ѝ, при условие, че преобразуването е позволено съгласно устава на ЕФ. В нея се съдържат и правила относно *ликвидацията* в случай, че целта на ЕФ е постигната или не може да бъде постигната, срокът, за който е била създадена, е изтекъл, или е загубила всичките си активи.

В *глава VII (Надзор от страна на държавите-членки)* се възлагат значителни правомощия на компетентните национални надзорни органи, така че те да могат ефективно да упражняват надзор върху дейностите на организациите с общественополезна цел, за които носят отговорност. Например, те имат правомощията да одобряват промяна на целта на ЕФ, да разследват дейността на ЕФ, да отправят предупреждения до управителния съвет и да му нареждат да изпълнява устава на ЕФ, регламента и приложимото национално законодателство, да освобождават или предлагат за освобождаване член на съвета пред съда или да ликвидират или предлагат пред съда ликвидацията на ЕФ. Надзорните органи също следва да си сътрудничат и да обменят информация помежду си, като са включени правила относно сътрудничеството на регистри и надзорни органи с данъчните органи.

Глава VIII (Данъчно третиране). В регламента е заложено автоматично прилагане на същите данъчни облекчения по отношение на ЕФ и нейните дарители, каквито са предоставени на местните организации с общественополезна цел. Това се дължи на факта, че от държавите-членки ще се изисква да приемат ЕФ за еквивалентна на организациите с общественополезна цел, установени съгласно законодателството на въпросните държави-членки. Дарителите и бенефициерите на ЕФ следва да бъдат третирани съгласно същия принцип.

Съгласно *глава IX (Заключителни разпоредби)* от държавите-членки се изисква да приемат правила относно санкциите, приложими при нарушения на разпоредбите на настоящия регламент, и да предприемат всички необходими мерки за гарантирането на спазването им. Предложението включва клауза за преразглеждане.

5. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма отражение върху бюджета на Европейския съюз.

6. ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

Предложеният регламент е от значение за Европейското икономическо пространство.

2012/0022 (APP)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА

относно устав на европейската фондация (ЕФ)

(текст от значение за ЕИП)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 352 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент[13],

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет[14],

като взе предвид становището на Комитета на регионите[15],

в съответствие със специалната законодателна процедура,

като има предвид, че:

(1) Чрез различните си дейности в редица области организациите с общественополезна цел допринасят за основните ценности и цели на Съюза като зачитане на правата на човека, защита на малцинствата, заетост и социален прогрес, опазване, съхраняване и подобряване на околната среда или насърчаване на научния и технологичен напредък.

(2) Правната рамка, в която организациите с общественополезна цел извършват дейностите си в Съюза, се основава на националните закони без хармонизация на ниво Съюз. Освен това са налице съществени различия между гражданските и данъчните закони в различните държави-членки. Поради такива различия трансграничните дейности на организации с общественополезна цел са скъпи и тромави. В резултат трансграничното насочване на средства за общественополезни цели остава до голяма степен неизползвано.

---

[13] ОВ C , , стр. .
[14] ОВ C , , стр. .
[15] ОВ C , , стр. .

(3) С оглед на проблемите, пред които се изправят организациите с общественополезна цел, и факта, че няма друга европейска правна форма, която могат да използват за дейностите си, следва да се осигури европейска форма, специално пригодена за тези организации, като се позволи създаването им в целия Съюз. Тази правна форма следва да бъде възможно най-уеднаквена в целия Съюз с цел насърчаване в най-голяма степен на трансграничните дейности с общественополезна цел.

(4) Европейският парламент прие на 6 април 2011 г. резолюции относно единния пазар за европейците[16], на 19 февруари 2009 г. относно социалната икономика[17] и на 4 юли 2006 г. относно актуалното развитие и перспективите в дружественото право[18], както и писмена декларация на 10 март 2011 г. относно създаването на европейски устави за взаимоспомагателните дружества, сдруженията и фондациите[19], в която призова за устав за европейската фондация.

(5) На 28 април 2010 г. Европейският икономически и социален комитет издаде становище относно „Устав на европейска фондация“.[20] На 1 април 2011 г. Комитетът на регионите издаде становище относно „Акт за единния пазар“.[21] И двете становища подкрепят инициативата на Комисията за създаване на устав на европейската фондация.

(6) Европейската фондация (наричана по-долу за краткост „ЕФ“) следва да бъде регулирана от материалноправните норми, заложени в настоящия регламент, и от устава на ЕФ. Разпоредбите на националното законодателство, приложими по отношение на организации с общественополезна цел, следва да се прилагат по отношение на въпроси, които не са уредени в регламента или в устава на ЕФ, или са уредени в тях само отчасти.

(7) ЕФ следва да спомага единствено за общественополезни цели, разбирани като принасяне на полза на широко дефинирана група бенефициери. Тъй като дейностите на организациите с общественополезна цел се фокусират върху области, които са важни за европейските граждани и европейската икономика, такъв обхват би осигурил най-съществени социални, икономически и екологични ползи. С оглед гарантиране на правна сигурност общественополезната цел следва да бъде дефинирана чрез изчерпателен списък с цели.

(8) Основната цел на устава е да премахне пречките, пред които се изправят фондациите при упражняване на трансгранични дейности на територията на Съюза. Ето защо действията на Съюза следва да се съсредоточат върху тези организации с общественополезна цел, които вече извършват дейности в други държави-членки или имат такова намерение, посочено в устава им.

---

16 2010/2278(INI).
17 2008/2250(INI).
18 2006/2051(INI).
19 Писмена декларация 84/2010, P7_DCL(2010)0084.
20 INT/498 - CESE 634/2010 - април 2010 г.
21 CdR 330/2010 fin.

(9) ЕФ следва да разполага с активи с определена минимална стойност, което да гарантира пред дарителите и публичните органи сериозността на нейната цел и да предотврати злоупотребата с правната форма. Изискването за минимална стойност на активите обаче не следва да направи европейската фондация прекалено скъпа и по този начин да затрудни използването на тази правна форма.

(10) С цел пълноценно функциониране ЕФ следва да разполага с юридическа правосубектност и пълна правоспособност във всички държави-членки и следва да може да предприема необходимите действия за изпълнение на общественополезна цел, доколкото те отговарят на устава и на настоящия регламент.

(11) Възможността за извършване на стопанска дейност, както свързана, така и несвързана с общественополезната цел, би предоставила на ЕФ съществен източник на финансиране и средства за увеличаване на ресурсите, налични за общественополезни цели, и следва да бъде позволена. В интерес на целесъобразно използване на активите и гарантиране на защита на кредиторите обаче следва да се наложи праг на позволените несвързани стопански дейности.

(12) За да се позволи на ЕФ да извършва трансграничните си дейности, тя следва да се възползва при необходимост от правото на установяване по смисъла на член 49 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

(13) За да се даде най-широк достъп до ЕФ на учредители и фондации, следва да има възможност за създаване на ЕФ *ex nihilo*, чрез сливане на национални организации с общественополезна цел или чрез преобразуване на национални организации с общественополезна цел в ЕФ. С цел улесняване на учредяването на ЕФ чрез преобразуване или трансгранично сливане в регламента са заложени правила по отношение на съответните процедури. Сливанията между организации с общественополезна цел, чиито седалища са в една и съща държава-членка, следва да се ръководят от законодателството на държавата-членка.

(14) За да не се налага ненужна тежест върху организациите с общественополезна цел, формалностите по регистрацията на ЕФ следва да се ограничат до изискванията, които са необходими за гарантиране на правната сигурност. Националните регистри следва да уведомяват Комисията за регистрираните към тях ЕФ.

(15) За да се разреши на ЕФ да разполага с правни структури, които могат да се адаптират към нуждите и размера ѝ и да се развиват с развитието на дейността ѝ, ЕФ следва да има възможност да взема решения в собствения си устав относно вътрешната организация, която ѝ подхожда в най-голяма степен. Въпреки това, в регламента следва да бъдат заложени някои задължителни правила относно управлението, както и по-специално ролята и задълженията на управителния съвет и минималния брой на членовете му. ЕФ следва да има възможност да създава надзорен съвет или други управителни органи. С цел улесняване на независимото становище и критичния поглед, управителният съвет и надзорният съвет на ЕФ следва да бъдат достатъчно разнообразни по

отношение на възраст, пол, образование и професионален опит. Равнопоставеността между половете е от особена важност за осигуряването на адекватно представяне на населението. Поради различията в националните режими отговорността на директорите следва да бъде регулирана от приложимото национално законодателство.

(16) От изключителна важност е активите на ЕФ да бъдат използвани за насърчаване на общественополезната ѝ цел. Следва да бъдат създадени ясни правила за избягване на конфликт на интереси, който може да наруши този принцип. В това отношение следва да се отбележи, че не само действителен конфликт на интереси, а и самото съмнение за конфликт на интереси може да окаже въздействие върху репутацията и облика на ЕФ.

(17) В името на доверието и надеждността, ЕФ следва да прилага високи стандарти за прозрачност и отчетност. ЕФ следва да съхранява документация за финансовите трансакции, както и годишните счетоводни отчети. Тези отчети подлежат на одит в съответствие с изискванията, заложени в Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 година относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета[22], като следва да бъдат огласени.

(18) За да има възможност да извлече максимална полза от единния пазар, ЕФ следва да може да премести седалището си от една държава-членка в друга.

(19) Предвид специфичните си характеристики, ЕФ следва да подлежи на надзор от страна на държавен надзорен орган. Такъв е случаят понастоящем във всички държави-членки по отношение на организациите с общественополезна цел. За да се използват процедурите, които са вече разработени от националните власти, надзорът следва да се провежда на национално ниво. Регламентът следва да определи минимални, но силни надзорни правомощия за гарантиране на адекватни и достатъчно уеднаквени правомощия за надзорните органи в целия Съюз. В името на ефективния надзор следва да се гарантира сътрудничеството между надзорните органи на държавите-членки.

(20) Държавите-членки се ползват с голяма свобода при определяне на данъчното третиране, приложимо по отношение на организациите с общественополезна цел и техните дарители, във връзка с доходи и данъци за капиталови печалби, данъци за дарения и наследство, имотни и поземлени данъци, такси за прехвърляне и регистрация, държавни такси и подобни налози. Междувременно е необходимо да се гарантира, че държавите-членки не дискриминират чуждестранни организации с общественополезна цел и техните дарители.

(21) Много държави-членки предоставят благоприятно данъчно третиране в полза на организации с общественополезна цел и техните дарители. Следователно с цел осигуряване на най-висока възможна добавена стойност за организациите с

[22] ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87.

общественополезна цел в Съюза, ЕФ следва да има възможност да се възползва от същите данъчни облекчения, които държавата-членка, в която се намира седалището на ЕФ, предлага на местните организации с общественополезна цел. Това недискриминационно третиране следва да се прилага по отношение на дарители, които даряват на ЕФ, и на бенефициерите на ЕФ на територията на държавата или на трансгранично ниво. Във всеки случай това третиране следва да се прилага, без да се налага ЕФ или нейните дарители или бенефициери да доказват, че ЕФ е еквивалентна на местните организации с общественополезна цел.

(22) Държавите-членки следва да предоставят за стопанските дейности на ЕФ, включително за позволените несвързани стопански дейности, същото данъчно третиране, с каквото се ползват местните организации с общественополезна цел. При всяко преференциално данъчно третиране на несвързаните стопански дейности, включително на позволените несвързани стопански дейности, следва да се спазват разпоредбите на Договора в областта на конкуренцията, включително и правилата за държавни помощи.

(23) Трябва да се приемат разпоредби, които да гарантират правото на служителите на ЕФ да бъдат информирани и да се провеждат консултации с тях на целесъобразно транснационално ниво в ситуации, в които ЕФ разполага със значителен брой служители в различни държави-членки. С цел гарантиране, че отговарят на специфичната ситуация на всяка ЕФ, практическите разпоредби за транснационално информиране и консултиране със служителите следва да бъдат определени първоначално посредством споразумение между страните в ЕФ или при липсата на такова — чрез прилагането на набор от субсидиарни изисквания, които се съдържат в Директива 2009/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година за създаване на европейски работнически съвет или на процедура за информиране и консултации с работниците и служителите в предприятия с общностно измерение и групи предприятия с общностно измерение.[23] С оглед значимостта на доброволчеството във фондациите дългосрочните доброволци следва да бъдат ангажирани в процеса на информиране и консултиране в ЕФ.

(24) За ефективното прилагане на настоящия регламент държавите-членки следва да гарантират, че разпоредбите, които приемат във връзка с него, не водят до непропорционални регулаторни ограничения във връзка с ЕФ или до дискриминационно третиране на ЕФ в сравнение с организациите с общественополезна цел, регулирани от националното законодателство.

(25) Държавите-членки следва да формулират правила за санкциите, приложими към нарушенията на разпоредбите на настоящия регламент, включително нарушенията на задължението да се уредят в устава на ЕФ въпросите, предписани от настоящия регламент, и следва да гарантират въвеждането им. Тези санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

---

[23] ОВ L 122, 16.5.2009 г., стр. 28.

(26) Договорът за функционирането на Европейския съюз не предвижда правомощия, различни от заложените в член 352, за приемането на настоящия регламент.

(27) Тъй като целите на предложеното действие за улесняване на трансграничните дейности на организациите с общественополезна цел не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки дотолкова, доколкото те включват създаването на форма на организация с общественополезна цел с общи характеристики в целия Съюз и следователно поради мащаба си инициативата може да бъде постигната в по-адекватна степен на равнище ЕС, Съюзът може да приеме мерки съгласно принципа на субсидиарност, заложен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, установен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(28) Настоящият регламент не засяга правилата относно политическите фондации на европейско равнище, определени в Регламент (ЕО) № 2004/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно статута и финансирането на политическите партии на европейско равнище[24].

[24] ОВ L 297, 15.11.2003 г., стр. 1.

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Глава I

Общи разпоредби

Раздел 1

Предмет, приложими правила и определения

Член 1

Предмет

В настоящия регламент се определят условията, регулиращи учредяването и функционирането на европейска фондация (*Fundatio Europaea*, наричана по-долу за краткост „ЕФ“).

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

(1) „активи“ означава материални или нематериални ресурси, които могат да бъдат собственост или да бъдат контролирани с цел създаване на стойност;

(2) „несвързана стопанска дейност“ означава стопанска дейност на ЕФ, която не служи пряко на общественополезната цел на организацията с общественополезна цел;

(3) „завещателно разпореждане“ означава всеки правен документ съгласно националното законодателство на държавата-членка, в която завещателят е местно лице, който описва как се управлява и разпределя собствеността на завещателя след неговата смърт;

(4) „публичен орган“ означава всеки орган, независимо дали юридически е част от държавното, националното, регионалното или местното управление или не, или друг законно учреден публичен орган, който предоставя обществени услуги или извършва обществени функции на нормативна основа.

(5) „организация с общественополезна цел“ означава фондация с общественополезна цел и/или подобно дружество с общественополезна цел без членство, сформирано съгласно закона на една от държавите-членки;

(6) „държава-членка по произход“ е държавата-членка, в която се намира седалището на ЕФ, непосредствено преди да премести седалището си в друга държава-членка;

(7) „приемаща държава-членка“ е държавата-членка, в която се премества седалището на ЕФ.

Член 3

Правила, приложими към ЕФ

1. ЕФ се ръководи от настоящия регламент и устава на ЕФ.

2. По въпроси, които не са или са само отчасти уредени от настоящия регламент и/или от устава на ЕФ, ЕФ се ръководи от следните правила:

   а) разпоредби, приети от държавите-членки с цел гарантиране на ефективното прилагане на настоящия регламент;

   б) по въпроси, които не са обхванати от буква а), се прилагат разпоредбите на националното законодателство, приложимо по отношение на организации с общественополезна цел.

Член 4

Оповестяване

1. Информация относно ЕФ, която подлежи на оповестяване съгласно настоящия регламент, се оповестява в съответствие с националното законодателство по начин, лесно достъпен за обществеността.

2. Писмата и ордерите на ЕФ, независимо дали са върху хартия или в електронен формат, както и всеки уебсайт на ЕФ, съдържат следните сведения:

   а) информацията, необходима за идентифициране на регистъра, посочен в член 22, параграф 1 с номера на вписване на ЕФ в същия регистър;

   б) наименованието на ЕФ, държавата-членка, в която се намира седалището на ЕФ, адреса на седалището; и

   в) когато е уместно, факта, че ЕФ подлежи на процедура по несъстоятелност или прекратяване.

РАЗДЕЛ 2

ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ЕФ

Член 5

Общественополезна цел

1. ЕФ е самостоятелна организация с общественополезна цел.

2. ЕФ служи на обществения интерес като цяло.

Тя може да бъде създадена с една от следните цели, за която активите ѝ се заделят неотменимо:

а) изкуство, култура или опазване на историческото наследство;

б) опазване на околната среда;

в) граждански права или права на човека;

г) премахване на дискриминацията въз основа на пол, раса, етническа принадлежност, вероизповедание, увреждания, сексуална ориентация или каквато и да е друга форма на дискриминация;

д) социално подпомагане, включително предотвратяване или облекчаване на бедността;

е) хуманитарна помощ и помощ при бедствия;

ж) помощ за развитие и сътрудничество за развитие;

з) помощ за бежанци или имигранти;

и) закрила или подпомагане на деца, младежи или възрастни хора;

й) помощ или закрила на хора с увреждания;

к) защита на животни;

л) наука, и научни изследвания и иновации;

м) образование и обучение;

н) разбирателство на европейско и международно равнище;

о) здравеопазване, благосъстояние и медицински грижи;

п) защита на потребителите;

р) помощ или защита на уязвими лица или хора в неравностойно положение;

с) аматьорски спорт;

т) инфраструктурно подпомагане за организации с общественополезна цел.

Член 6

Трансграничен компонент

При регистрация ЕФ развива дейност или има поставена уставна цел да развива дейност в поне две държави-членки.

Член 7

Активи

1. Активите на ЕФ се изразяват в евро.

2. ЕФ разполага с активи, равни най-малко на 25 000 EUR.

Член 8

Отговорност

Отговорността на ЕФ е ограничена до активите ѝ.

РАЗДЕЛ 3

ЮРИДИЧЕСКА ПРАВОСУБЕКТНОСТ И ПРАВОСПОСОБНОСТ

Член 9

Юридическа правосубектност

ЕФ има юридическа правосубектност във всички държави-членки.

ЕФ придобива юридическа правосубектност към датата, на която е вписана в регистъра съгласно членове 21, 22 и 23.

Член 10

Правоспособност

1. ЕФ има пълна правоспособност във всички държави-членки.

   Освен ако не са наложени ограничения в устава ѝ, ЕФ разполага с всички необходими права, за да извършва дейностите си, включително и правото да притежава движима и недвижима собственост, да отпуска стипендии, да набира средства, да получава и задържа дарения от всякакво естество, включително акции и други търгуеми инструменти, наследства и дарения в нефинансова форма от законни източници, включително от трети държави.

   При необходимост за целите на извършване на дейностите си ЕФ се ползва от правото на установяване в която и да е държава-членка.

2. При изпълнение на целта си ЕФ може да действа по всякакъв законен начин, позволен от устава ѝ, който съответства на общественополезната цел и отговаря на настоящия регламент.

3. Освен ако не са наложени ограничения в устава ѝ, ЕФ може да извършва дейности в трета държава.

Член 11

Стопански дейности

1. Освен ако не са наложени ограничения в устава ѝ, ЕФ има правоспособност и може да се ангажира с търговия или други стопански дейности при условие, че всякаква печалба се използва изключително за изпълнение на общественополезната цел (общественополезните цели).

2. Стопанските дейности, несвързани с общественополезната цел на ЕФ, са разрешени до 10 % от годишния нетен оборот на ЕФ при условие, че резултатите от несвързаните дейности са представени отделно в счетоводните отчети.

Глава II

Учредяване

РАЗДЕЛ 1

НАЧИНИ НА УЧРЕДЯВАНЕ

Член 12

Начини на учредяване

1. ЕФ може да бъде учредена по един от следните начини:

   а) завещателно разпореждане на физическо лице съгласно член 13;

   б) нотариален акт или писмена декларация на физическо и/или юридическо лице (физически и/или юридически лица) или публичен орган (публични органи) в съответствие с приложимото национално законодателство съгласно член 13;

   в) сливане на организации с общественополезна цел, законно установени в една или повече държави-членки съгласно членове 14, 15 и 16;

   г) преобразуване във ЕФ на национална организация с общественополезна цел, законно установена в държава-членка съгласно членове 17 и 18.

2. ЕФ се създава за неопределен период от време или, при изричното уточняване в устава ѝ, за определен период от време, не по-кратък от две години.

Член 13

Учредяване чрез завещателно разпореждане, нотариален акт или писмена декларация

Завещателното разпореждане, нотариалният акт или писмената декларация минимум:

   а) изразяват намерението за създаване на ЕФ;

   б) изразяват намерението за даряване на ЕФ;

   в) определят първоначалните активи на ЕФ;

   г) определят общественополезната цел на ЕФ.

Член 14

Учредяване чрез сливане

1. ЕФ може да бъде създадена чрез сливане на организации с общественополезна цел, законно установени в една или повече държави-членки, ако са изпълнени следните условия:

   а) сливането на национални организации с общественополезна цел е позволено съгласно приложимото национално законодателство;

   б) сливането е позволено съгласно устава на всяка от организациите, които участват в сливането.

2. Управителният съвет на всяка от участващите в сливането организации взема решение за сливането. Решението отговаря на изискванията за кворум и мнозинство, които се прилагат по отношение на национална организация с общественополезна цел, която иска да се слее с друга национална организация с общественополезна цел, или при липсата на такива правила — на изискванията, които биха били приложими по отношение на национална организация с общественополезна цел, която иска да измени устава си.

3. Без да се засяга член 16, сливането между организации с общественополезна цел, законно установени в една и съща държава-членка, отговаря на приложимото национално законодателство.

   Сливането на организации с общественополезна цел, законно установени в различни държави-членки, се извършва съгласно член 15.

Член 15

Искане за трансгранично сливане

1. Всяка от организациите, които участват в сливането, представя подробно искане за сливането, решение за което е взето от управителния съвет съгласно член 14, параграф 2, пред компетентния орган в държавата-членка, в която законно е установена всяка организация и, когато това е приложимо, искането се публикува съгласно правилата на тази държава-членка.

2. Искането за сливане включва решението на управителния съвет съгласно член 14, параграф 2 и общите проектоусловия на сливането, в които се съдържат най-малко следните сведения:

   а) наименование и адрес на всяка от участващите в сливането организации с общественополезна цел;

   б) наименование и адрес на предвиденото седалище на ЕФ;

   в) предложения устав на ЕФ;

г) форми на защита на правата на кредиторите и служителите на участващите в сливането организации.

3. Всеки компетентен орган разглежда искането за сливане съгласно процедурите и принципите, приложими към искане за сливане, водещо до национална организация с общественополезна цел.

4. Във всяка засегната държава-членка компетентният орган издава без отлагане удостоверение за приключване на необходимите преди сливането действия и формалности.

5. След регистрацията на ЕФ съгласно членове 21, 22 и 23 регистърът уведомява незабавно компетентните органи по параграф 1 и, когато е приложимо, органа, отговарящ за регистрацията на организации с общественополезна цел, прекратени чрез сливане.

Заличаването на старата регистрация, когато е приложимо, се извършва незабавно, но не и преди получаване на уведомлението.

Член 16

Последствия от сливането

1. В случай на сливане чрез учредяване на ново юридическо лице всички активи и пасиви на всяка организация с общественополезна цел се прехвърлят на новата ЕФ и участващите в сливането организации прекратяват съществуването си.

2. В случай на сливане чрез поглъщане всички активи и пасиви на организацията с общественополезна цел, която подлежи на поглъщане, се прехвърлят на поглъщащата организация с общественополезна цел, като подлежащата на поглъщане организация прекратява съществуването си, а поглъщащото юридическо лице се превръща в ЕФ.

Член 17

Учредяване чрез преобразуване

1. ЕФ може да бъде учредена чрез преобразуване на организация с общественополезна цел, законно установена в държава-членка, при условие, че това е позволено от устава на подлежащата на преобразуване организация.

2. Управителният съвет на организацията взема решение за преобразуването в ЕФ и за необходимите изменения на устава.

3. Учредяването на ЕФ чрез преобразуване не води до ликвидация на подлежащата на преобразуване организация с общественополезна цел или до загуба или прекратяване на юридическата ѝ правосубектност и не оказва

влияние върху правата или задълженията, съществували преди преобразуването.

Член 18

Искане за преобразуване

1. Подробно искане за преобразуване, решение за което е взето от управителния съвет съгласно член 17, параграф 2, се представя пред компетентния орган в държавата-членка, в която законно е установена организацията и, когато това е приложимо, искането се публикува съгласно правилата на тази държава-членка.

2. Искането за преобразуване включва решението на управителния съвет съгласно член 17, параграф 2 и общите проектоусловия за преобразуването, в които се съдържат най-малко следните сведения:

   а) наименование и адрес на подлежащата на преобразуване организация с общественополезна цел;

   б) наименование и адрес на предвиденото седалище на ЕФ;

   в) предложения устав на ЕФ;

   г) форми на защита на правата на служителите на подлежащата на преобразуване организация с общественополезна цел.

3. Компетентният орган разглежда искането за преобразуване съгласно процедурите и принципите, приложими към искане за изменение на устава на организация с общественополезна цел.

4. Компетентният орган издава без отлагане удостоверение за приключване на необходимите преди преобразуването действия и формалности.

5. След регистрацията на ЕФ съгласно членове 21, 22 и 23 регистърът уведомява незабавно компетентния орган по параграф 1 и, когато е приложимо, органа, отговарящ за регистрацията на подлежащата на преобразуване организация с общественополезна цел.

   Заличаването на старата регистрация, когато е приложимо, се извършва незабавно, но не и преди получаване на уведомлението.

РАЗДЕЛ 2

УСТАВ

Член 19

Минимално съдържание на устава

1. Уставът на ЕФ трябва да включва минимум:

   а) имена на учредителите;

   б) наименование на ЕФ;

   в) адрес на седалището;

   г) описание на общественополезните цели;

   д) активи към момента на учредяване;

   е) финансова година на ЕФ;

   ж) брой членове на управителния съвет;

   з) правила за назначаване и освобождаване на управителния съвет;

   и) органи на ЕФ, различни от управителния съвет, и техните функции, когато е приложимо;

   й) процедура за изменение на устава;

   к) определен срок на съществуване, ако ЕФ не е установена за неопределено време;

   л) разпределение на нетните активи след ликвидация;

   м) дата на приемане на устава.

2. Уставът на ЕФ е в писмена форма и отговаря на формалните изисквания, заложени в приложимото национално законодателство.

Член 20

Изменение на устава

1. Когато съществуващият устав е нецелесъобразен за функционирането на ЕФ, управителният съвет може да вземе решение за изменение на устава.

2. Целта на ЕФ може да бъде променена единствено ако настоящата цел е постигната или не може да бъде постигната, или когато настоящата цел (настоящите цели) явно е престанала (са престанали) да спомага(т) за подходящо и ефективно използване на активите на ЕФ.

3. Всяко изменение на устава дотолкова, доколкото засяга целта на ЕФ, отговаря на желанието на учредителя.

4. Управителният съвет приема с единодушие всяка промяна на целта на ЕФ и я представя пред надзорния орган за одобрение.

РАЗДЕЛ 3

РЕГИСТРАЦИЯ

Член 21

Регистрация

1. ЕФ се регистрира в една държава-членка.

2. ЕФ, учредена чрез сливане между две организации с общественополезна цел, законно установени в една и съща държава-членка, се регистрира в тази държава-членка.

3. ЕФ, учредена чрез трансгранично сливане, се регистрира в една от държавите-членки, в които са законно установени участващите в сливането организации.

4. ЕФ, учредена чрез преобразуване, се регистрира в държавата-членка, в която първоначално е установена преобразуваната организация.

Член 22

Регистър

1. Всяка държава-членка определя регистър за целите на регистрацията на ЕФ и уведомява Комисията за него.

2. Определените по параграф 1 регистри носят отговорност за съхранение на информацията относно регистрираните ЕФ.

   Регистрите си сътрудничат взаимно по отношение на документите, информацията и сведенията относно ЕФ.

3. До 31 март всяка година регистрите уведомяват Комисията за наименованието, адреса на седалището, регистрационния номер и сектора на дейност на ЕФ, регистрирани или заличени от регистъра през предходната календарна година,

както и за общия брой регистрирани ЕФ към 31 декември на предходната година.

Член 23

Формални изисквания за регистрация

1. Заявленията за регистрация на ЕФ трябва да бъдат придружени от следните документи и сведения на езика, изискван съгласно приложимото национално законодателство:

а) наименование на ЕФ и адрес на предвиденото седалище в Европейския съюз;

б) учредителни документи;

в) подписана декларация за активите, които ще бъдат заделени за целите на ЕФ, или друго доказателство за плащане на парична вноска или предоставяне на нефинансова вноска и подробностите за това;

г) устав на ЕФ;

д) имена и адреси и друга необходима информация съгласно приложимото национално законодателство, които да идентифицират:

i) всички членове на управителния съвет и техните заместници, ако има такива;

ii) всяко друго лице, което е упълномощено да представлява ЕФ в отношенията с трети страни и при съдебно производство;

iii) одитора (одиторите) на ЕФ.

е) дали лицата по точки i) – ii) от буква д) представляват ЕФ самостоятелно или съвместно;

ж) наименованията, целите и адресите на учредяващите организации, когато те са юридически лица, или подобна уместна информация по отношение на публичните органи;

з) наименованията и адресите на офисите на ЕФ, ако има такива, и информацията, необходима за идентифициране на компетентния регистър и номера на вписването;

и) следните документи, когато ЕФ е учредена чрез сливане:

i) условия на сливането;

ii) удостоверенията по член 15, параграф 4, издадени по-малко от шест месеца преди датата на представяне на заявлението;

iii) доказателство, че са изпълнени изискванията на приложимото национално законодателство за защита на кредиторите и служителите.

й) следните документи, когато ЕФ е учредена чрез преобразуване:

i) условия на преобразуването;

ii) удостоверението по член 18, параграф 4, издадено по-малко от шест месеца преди датата на представяне на заявлението;

iii) доказателство, че са изпълнени изискванията на приложимото национално законодателство за защита на служителите.

к) удостоверение от регистри за съдимост и декларация от членовете на управителния съвет, че не са дисквалифицирани от участие като членове на съвета.

Държавите-членки не изискват други документи или сведения за регистрацията.

Регистърът или, когато е приложимо, друг компетентен орган проверява съобразността на документите и сведенията спрямо изискванията на настоящия регламент и приложимото национално законодателство.

2. Регистърът или, когато е приложимо, друг компетентен орган проверява дали заявителят отговаря на изискванията по настоящия регламент.

3. Регистрацията на ЕФ в регистъра се извършва, когато са представени всички документи и сведения по параграф 1 и когато ЕФ отговаря на изискванията на настоящия регламент, в рамките на дванадесет седмици от датата на заявлението.

След регистрацията не е необходимо допълнително одобрение от държавата-членка.

4. Решението на регистъра заедно с информацията по букви а) и г)–з) от параграф 1 от настоящия член подлежат на оповестяване.

Член 24

Промени на документи и сведения, представени за регистрация

1. Управителният съвет или всяко лице, упълномощено да представлява ЕФ, представя всяка промяна по отношение на документите или сведенията по член 23, параграф 1 пред регистъра в рамките на 14 календарни дни от датата, на която възниква промяната.

2. След всяко изменение на устава ЕФ представя пълния текст на устава пред регистъра с измененията към съответната дата. Всяко представяне на промяна в

регистрираната информация се придружава от документални доказателства, че решението за промяната е законосъобразно.

3. Регистрацията на промените по отношение на документите и сведенията по член 23, параграф 4 подлежи на оповестяване.

Член 25

Наименование на ЕФ

1. Наименованието на ЕФ включва съкращението „ЕФ“.

2. Единствено ЕФ може да използва съкращението „ЕФ“ в името си.

Организации, чиито наименования съдържат „ЕФ“ или след тях следва съкращението „ЕФ“, и са регистрирани в държава-членка преди датата на влизане в сила на настоящия регламент, не е необходимо да променят наименованията си или това съкращение.

Член 26

Отговорност за действия, извършени преди регистрацията на ЕФ

Отговорността за действия, извършени преди регистрацията на ЕФ, се регламентира от приложимото национално законодателство.

Глава III

Организация на ЕФ

Член 27

Управителен съвет

1. ЕФ се ръководи от управителен съвет, състоящ се от нечетен брой членове, които са най-малко трима, както е посочено в устава на ЕФ.

2. При гласуване на резолюциите всеки член на съвета има право на един глас.

3. Освен ако в устава на ЕФ или в настоящия регламент не е предвидено друго, съветът взема решения с мнозинство от членовете си.

Член 28

Членове на управителния съвет

1. Членовете на управителния съвет разполагат с пълна правоспособност и не са дисквалифицирани съгласно законите на която и да е държава-членка или съдебно или административно решение в държава-членка от участие като членове на съвета.

2. Членовете на управителния съвет могат да подадат оставка във всеки един момент.

   Член на управителния съвет подава оставка при която и да е от следните ситуации:

   а) членът не изпълнява условията, посочени в параграф 1;

   б) членът не отговаря на условията за допускане, посочени в учредителните документи или в устава на ЕФ;

   в) членът е обявен от съда за виновен за финансово нарушение;

   г) действията и пропуските на члена доказват неговата явна негодност да изпълнява задълженията си като член на съвета.

3. Когато това е предвидено в устава на ЕФ, управителният съвет или надзорният съвет могат да освободят член на управителния съвет поради причините, посочени в параграф 2, втора алинея.

   Надзорният орган може да освободи член на управителния съвет поради причините, посочени в параграф 2, втора алинея, или ако това е предвидено в приложимото национално законодателство, да предложи освобождаването му пред компетентен съд.

Член 29

Задължения на управителния съвет и неговите членове

1. Управителният съвет има следните задължения:

   а) да поема отговорност за правилното администриране, управление и провеждане на дейностите на ЕФ;

   б) да осигурява съобразност с устава на ЕФ, настоящия регламент и приложимото национално законодателство.

2. Членовете на управителния съвет действат в най-добрия интерес на ЕФ и на общественополезната ѝ цел и спазват задължението за лоялност при упражняване на отговорностите си.

Член 30

Управителни директори

1. Управителният съвет може да номинира един или повече управителни директори, които да носят отговорност за ежедневното управление на ЕФ в съответствие с насочеността ѝ.

   Председателят и мнозинството от членовете на управителния съвет не могат същевременно да бъдат управителни директори.

2. Управителните директори действат в най-добрия интерес на ЕФ и на общественополезната ѝ цел и спазват задължението за лоялност при упражняване на отговорностите си.

Член 31

Други органи на ЕФ

Уставът на ЕФ може да предвижда наличието на надзорен съвет и други органи.

Член 32

Конфликт на интереси

1. Учредителят и всички други членове на съвета, които имат делови, семейни или други отношения с учредителя или помежду си, които могат да създадат действителен или потенциален конфликт на интереси, като например да повлияят на преценката му/ѝ, не представляват мнозинство в управителния съвет.

2. Никое лице няма право да бъде едновременно член на управителния съвет и на надзорния съвет.

3. Нито пряка, нито косвена облага може да бъде разпределяна на който и да е от учредителите, членовете на управителния съвет и надзорния съвет, управителния директор или одитора, нито може да бъде предоставена на лице, което е в делови или тесни семейни отношения с тях, освен ако това е за изпълнение на задълженията му в рамките на ЕФ.

Член 33

Представителство на ЕФ пред трети страни

Управителният съвет, както и всяко друго лице, което управителният съвет е упълномощил и което е под разпореждането му, може да представлява ЕФ в отношенията с трети страни и при съдебно производство.

Член 34

Прозрачност и отчетност

1. ЕФ поддържа пълни и точни записи за всички финансови трансакции.

2. ЕФ изготвя и изпраща на компетентния национален регистър и на надзорния орган годишните счетоводни отчети и годишния отчет за дейността в рамките на шест месеца от края на финансовата година.

   Първият отчетен период започва да тече от датата на вписване на ЕФ в регистъра съгласно членове 21, 22 и 23 до последния ден на финансовата година, както е посочено в устава на ЕФ.

3. Годишният отчет за дейността съдържа минимум:

   а) информация за дейностите на ЕФ;

   б) описание на начина, по който общественополезните цели, за които е създадена ЕФ, са популяризирани по време на съответната финансова година;

   в) списък с разпределените стипендии, в който се взима предвид правото на неприкосновеност на личния живот на бенефициерите.

4. Годишните счетоводни отчети на ЕФ подлежат на одит от едно или повече лица, одобрени за извършване на задължителен одит в съответствие с националните правила, приети съгласно Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

5. Годишните счетоводни отчети, одобрени надлежно от управителния съвет, заедно със становището, представено от лицето, което носи отговорност за одита на счетоводните отчети, и отчетът за дейността подлежат на оповестяване.

Глава IV

Седалище и преместването му

Член 35

Седалище на ЕФ

ЕФ има седалище и централно управление или основно място на дейност на територията на Европейския съюз.

Член 36

Преместване на седалището

1. ЕФ може да премести седалището си от една държава-членка в друга.

   Това преместване не води до ликвидация на ЕФ или до създаване на ново юридическо лице и не оказва влияние върху което и да е право или задължение, съществували преди преместването.

2. Преместването влиза в сила на датата на регистрация на ЕФ в приемащата държава-членка.

3. ЕФ не премества седалището си, когато подлежи на надзорна дейност, както е посочено в член 46, параграф 2, втора алинея, когато се намира в процес на прекратяване съгласно член 40 или ако срещу нея е започнало производството по прекратяване, несъстоятелност или подобно производство, или преместването нарушава устава на ЕФ, или пречи на изпълнението на целта на ЕФ.

4. Регистрацията в приемащата държава-членка и заличаването от регистъра в държавата-членка по произход подлежи на оповестяване.

Член 37

Процедура по преместване

1. Управителният съвет на ЕФ представя пред компетентния орган на държавата-членка по произход предложение за преместване.

2. Предложението за преместване включва следните сведения:

а) наименование на ЕФ, адрес на седалището в държавата-членка по произход, информацията, необходима за идентифициране на регистъра по член 22, параграф 1, и номера на ЕФ в този регистър;

б) предложеното наименование на ЕФ и адреса на предвиденото седалище в приемащата държава-членка;

в) изменения устав на ЕФ, когато е уместно;

г) предложен график за преместването;

д) доклад с обяснения и доказателства за правните и икономическите аспекти на предложеното преместване и обяснения за отраженията на преместването върху кредиторите и служителите на ЕФ.

3. Компетентният орган на държавата-членка по произход проверява, че не са настъпили случаите, изброени в член 36, параграф 3, и без отлагане издава удостоверение, свидетелстващо за приключването на действията и формалностите, които следва да се приключат преди преместването.

4. ЕФ представя следните документи и сведения на компетентния орган в приемащата държава-членка:

а) удостоверението по параграф 3;

б) предложението за преместване, одобрено от управителния съвет;

в) документите и сведенията, изброени в член 23, параграф 1.

5. Компетентният орган на приемащата държава-членка проверява без отлагане дали са изпълнени предвидените в настоящата глава изисквания по същество и формални изисквания за преместване на седалището и уведомява за своето решение компетентния регистър на приемащата държава-членка.

Компетентният орган на приемащата държава-членка може да откаже преместването само при условие, че не са изпълнени изискванията по предходната алинея.

6. Копетентният регистър на приемащата държава-членка регистрира ЕФ. Компетентният орган на приемащата държава-членка уведомява незабавно компетентния регистър на държавата-членка по произход за регистрацията на ЕФ в приемащата държава-членка.

Компетентният регистър на държавата-членка по произход заличава ЕФ от регистъра без отлагане, но не и преди получаване на уведомлението.

Глава V

Ангажираност на служителите и доброволците

Член 38

Представителство на служителите и доброволците

1. Когато общият брой служители, наети в рамките на Съюза от ЕФ и нейните офиси, достигне или надвиши 50 и поне 10 във всяка от поне две държави-членки, ЕФ създава европейски работнически съвет, който представлява служителите на ЕФ съгласно параграф 2.

2. ЕФ с до 200 служители създава европейски работнически съвет по искане на поне 20 от служителите ѝ в най-малко две държави-членки или на представителите на тези служители.

   ЕФ с повече от 200 служители създава европейски работнически съвет по искане на поне 10 % от служителите си в поне две държави-членки или представители на тези служители.

   Националните мерки за субсидиарни изисквания, посочени в букви а)–д) от точка 1 от приложение I към Директива 2009/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, се прилагат по отношение на създаването на европейски работнически съвет.

3. Представителите на доброволците, ангажирани в официални доброволчески дейности във ЕФ за продължителен период, получават статут на наблюдатели в европейския работнически съвет.

   Броят на тези представители е най-малко един на държава-членка, в която има поне 10 такива доброволци.

Член 39

Информиране и консултации със служителите и доброволците

1. Служителите и доброволците на ЕФ биват информирани и участват в консултации на ниво Съюз относно въпроси, свързани със състоянието, развитието, организацията и заетостта в ЕФ, чрез европейския работнически съвет, създаден съгласно член 38.

2. Европейският работнически съвет и управителният съвет или, когато е приложимо, управителните директори на ЕФ могат да сключат споразумение относно практическите договорки за информиране и консултации със служителите на ЕФ.

3. При липсата на такова споразумение или във връзка с въпроси, които не са обхванати от такова споразумение, се прилагат националните мерки относно субсидиарните изисквания, посочени в точки 2—6 от приложение I към Директива 2009/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

Глава VI

Прекратяване на ЕФ

Член 40

Начини на прекратяване

ЕФ може да бъде прекратена по един от следните начини:

а) преобразуване на ЕФ в организация с общественополезна цел съгласно националното законодателство, както е предвидено в членове 41 и 42;

б) ликвидация на ЕФ, както е предвидено в членове 43 и 44.

Член 41

Прекратяване чрез преобразуване

1. ЕФ може да бъде преобразувана в организация с общественополезна цел, регулирана от законодателството на държавата-членка, в която се намира седалището ѝ, при условие, че преобразуването е позволено съгласно устава на ЕФ.

   Преобразуването може да се състои най-рано две години след регистрацията на ЕФ.

2. Управителният съвет на ЕФ взема решение за преобразуването и за необходимите изменения на устава.

3. Преобразуването не води до ликвидация на организацията или създаване на ново юридическо лице и не оказва влияние върху което и да е право или задължение, съществували преди преобразуването.

Член 42

Искане за прекратяване чрез преобразуване

1. ЕФ представя подробно искане за прекратяване чрез преобразуване пред компетентния орган в държавата-членка, в която се намира седалището ѝ, съгласно законодателството на въпросната държава-членка.

2. Искането за прекратяване чрез преобразуване включва решението на управителния съвет на ЕФ съгласно член 41, параграф 2, наименованието и адреса на седалището на подлежащата на преобразуване ЕФ, предложените наименование, адрес и устав на новата организация с общественополезна цел и формите на защита на правата на служителите на подлежащата на преобразуване ЕФ.

3. Когато компетентният орган одобри искането за прекратяване чрез преобразуване, той го препраща на регистъра и, когато е приложимо, на органа, отговарящ за регистрацията на новата организация с общественополезна цел.

4. При получаване на одобреното искане за прекратяване чрез преобразуване регистърът заличава ЕФ от регистъра незабавно при условие, че е приключило юридическото установяване на новата организация с общественополезна цел.

5. Преобразуването влиза в сила на датата, на която ЕФ е заличена от компетентния регистър.

   Преобразуването подлежи на оповестяване.

Член 43

Решение за ликвидация

1. Управителният съвет на ЕФ може да вземе решение за ликвидация на ЕФ при един от следните случаи:

   а) целта на ЕФ е постигната или не може да бъде постигната;

   б) срокът, за който е била създадена, е изтекъл;

   в) загубила е всичките си активи.

   Управителният съвет представя решението си за ликвидация на ЕФ пред надзорния орган за одобрение.

2. Надзорният орган може след изслушване на управителния съвет на ЕФ да вземе решение за ликвидация на ЕФ или, когато е предвидено в приложимото национално законодателство, да предложи ликвидацията на компетентен съд в една от следните ситуации:

а) когато управителният съвет не е предприел действия при случаите, изброени в параграф 1;

б) когато ЕФ системно нарушава устава си, настоящия регламент или приложимото национално законодателство.

Член 44

Ликвидация

1. Когато надзорният съвет одобри решението на управителния съвет съгласно член 43, параграф 1, втора алинея или когато надзорният орган или, когато е приложимо, съдът вземе решение за ликвидация на ЕФ, активите на ЕФ се използват съгласно параграф 2 от настоящия член.

2. След изплащане на всички дължими суми на кредиторите на ЕФ, останалите активи на ЕФ се прехвърлят на друга организация с общественополезна цел с подобна общественополезна цел или се използват по друг начин за общественополезни цели, възможно най-близки до тези, заради които е била създадена ЕФ.

3. Окончателните счетоводни отчети до датата, на която влиза в сила ликвидацията, се изпращат на надзорния орган от управителния съвет или синдика, отговарящ за ликвидацията, заедно с доклад, който включва информация за разпределянето на останалите активи. Тези документи подлежат на оповестяване.

Глава VII

Надзор от страна на държавите-членки

Член 45

Надзорен орган

Всяка държава-членка определя надзорния орган за целите на упражняването на надзор върху ЕФ, регистрирани във въпросната държава-членка, и уведомява Комисията за него.

Член 46

Правомощия и задължения на надзорния орган

1. Надзорният орган гарантира, че управителният съвет действа съгласно устава на ЕФ, настоящия регламент и приложимото национално законодателство.

2. Надзорният орган разполага с правомощията да одобрява промяна на целта на ЕФ съгласно член 20, параграф 4 и ликвидация на ЕФ съгласно член 43, параграф 1, втора алинея.

   За целите на параграф 1 надзорният орган разполага с минимум следните правомощия:

   а) когато надзорният орган има разумни основания да смята, че управителният съвет на ЕФ не действа съгласно устава на ЕФ, настоящия регламент или приложимото национално законодателство, да проучи случая с въпросната ЕФ и за целта да поиска от директорите и служителите на ЕФ, както и от одитора (одиторите) ѝ, да предоставят цялата необходима информация и доказателства;

   б) когато са налице доказателства за финансови нарушения, неправомерно управление или злоупотреби, да назначи независим експерт, който да проучи случая на ЕФ за сметка на ЕФ;

   в) когато са налице доказателства, че управителният съвет не е действал съгласно устава на ЕФ, настоящия регламент или приложимото национално законодателство, да отправи предупреждение към управителния съвет и да му нареди да спазва устава на ЕФ, настоящия регламент или приложимото национално законодателство;

   г) да освободи член на управителния съвет или, когато е предвидено в приложимото национално законодателство, да предложи освобождаването пред компетентен съд съгласно член 28, параграф 3, втора алинея;

   д) да вземе решение за ликвидация на ЕФ или, когато е предвидено в приложимото национално законодателство, да предложи ликвидацията на ЕФ пред компетентен съд съгласно член 43, параграф 2.

3. Независимо от параграф 2, надзорният орган не разполага с правомощия да действа при управлението на ЕФ.

Член 47

Сътрудничество между надзорните органи

1. С цел изпълнение на надзорните правомощия и предприемане на необходимите мерки, предвидени в член 46, надзорният орган на държавата-членка, в която се

намира седалището на ЕФ, и надзорните органи на държавите-членки, в които ЕФ извършва дейностите си, работят във взаимно сътрудничество.

2. Надзорните органи взаимно си предоставят необходимата информация при нарушения или съмнения за нарушения на устава, настоящия регламент или приложимото национално законодателство от страна на ЕФ.

3. По искане на надзорния орган на държава-членка, в която ЕФ извършва дейностите си, надзорният орган на държавата-членка, в която се намира седалището на ЕФ, разследва съмненията за нарушения, извършени от въпросната ЕФ.

Надзорният орган, към който е отправено искането, информира надзорния орган, който отправя искането, за заключенията, до които е стигнал при наличната информация, както и за предприетите действия.

Член 48

Сътрудничество с данъчните власти

1. Надзорният орган на държавата-членка, в която се намира седалището на ЕФ, информира данъчните власти на въпросната държава-членка при започване на разследване за съмнения за нередности съгласно член 46, параграф 2, втора алинея, буква а), както и при назначаване на независим експерт съгласно член 46, параграф 2, втора алинея, буква б).

2. Той също така уведомява тези данъчни власти за напредъка и резултата от разследването, както и за отправени предупреждения или наложени санкции.

3. Регистърът, както и надзорният орган на държавата-членка, в която се намира седалището на ЕФ, предоставят при поискване на данъчния орган от която и да е държава-членка всички документи или информация относно ЕФ.

Глава VIII

Данъчно третиране

Член 49

Данъчно третиране на ЕФ

1. По отношение на данъка върху доходите и данъка върху капиталовите печалби, данъците върху даренията и наследствата, имотния и поземления данък, таксите за прехвърляне и регистрация, държавните такси и подобни налози, държавата-членка, в която се намира седалището на ЕФ, прилага същото

данъчно третиране по отношение на ЕФ, както по отношение на организации с общественополезна цел, установени в държавата-членка.

2. По отношение на данъците по параграф 1 държавите-членки, различни от тази, в която се намира седалището на ЕФ, прилагат спрямо ЕФ същото данъчно третиране, както към организации с общественополезна цел, установени в тези държави-членки.

3. За целите на параграфи 1 и 2 ЕФ се приема за еквивалент на организации с общественополезна цел, учредени съгласно законодателството на съответните държави-членки.

Член 50

Данъчно третиране на дарители на ЕФ

1. Всяко физическо или юридическо лице, което дарява на ЕФ на територията на държавата или при трансгранични дейности, подлежи на облагане с данък върху доходите, данък върху дарения, такси за прехвърляне и регистрация, държавни такси и подобни налози при условията на същото данъчно третиране, което се прилага по отношение на дарения, извършени за организации с общественополезна цел, установени в държавата-членка, в която дарителят е местно лице за данъчни цели.

2. За целите на параграф 1 ЕФ, която получава дарения, се приема за еквивалент на организациите с общественополезна цел, учредени съгласно законодателството на държавата-членка, в която дарителят е местно лице за данъчни цели.

Член 51

Данъчно третиране на бенефициерите на ЕФ

По отношение на стипендии и други получени ползи бенефициерите на ЕФ подлежат на третиране, прилагано както ако те са предоставени от организация с общественополезна цел, установена в държавата-членка, в която бенефициерът е местно лице за данъчни цели.

Глава IX

Заключителни разпоредби

Член 52

Ефективно прилагане

Държавите-членки изготвят разпоредба, която е целесъобразна за гарантиране на ефективното прилагане на настоящия регламент най-късно две години след влизането му в сила.

Член 53

Санкции

Държавите-членки установяват правила относно санкциите за нарушенията на разпоредбите на настоящия регламент и вземат всички необходими мерки, за да осигурят тяхното прилагане. Тези санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите-членки уведомяват Комисията за тези разпоредби не по-късно от *[две години след влизане в сила на настоящия регламент]* и незабавно я уведомяват за всяко последващо изменение, което засяга тези разпоредби.

Член 54

Преразглеждане на регламента

Седем години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията представя на Съвета и на Европейския парламент доклад за прилагането на регламента и предложения за изменения и допълнения, когато е уместно.

Член 55

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от [*2 години след влизането в сила*].

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 8.2.2012 година.

За Съвета
Председател